

[Hans Hansen.]

ningen er Bestemmelserne i § 57 om Godkendelsernes Tidsbegrænsning, der har ret nøje Tilknnytning til det nye Regulerings-system. Dette, at Godkendelser fremtidig kun gives for et vist Aaremaal, medfører, at Myndighederne kan have Indseende med, dels at en Bebyggelse ikke udnyttes ud over Grænsen for det i sig selv forsvarlige, dels at den ikke engang i Fremtiden kommer i Strid med byplanmæssige Hensyn, som det i Øjeblikket er umuligt at have Overblik over. Som det fremgaar af Paragraffen, kan en Byggetilladelse ikke udstedes for over 100 Aar, dog at der, naar der er forløbet $\frac{3}{4}$ af den for Godkendelsen af en Bebyggelse gældende Tidsbegrænsning, af Magistraten efter Forhandling med Bygningskommissionen kan tilstaaes en Forlængelse af Aaremaalet, for saa vidt Bebyggelsen skønnes forsvarlig under Hensyn til Forskrifterne i den til den Tid gældende Lovgivning. Indførelsen af en saadan Tidsbegrænsning er jo ikke blevet mødt med Tilfredshed fra Grundejerside. Fra den Side hævdes det, at Nutidens Byggeri vil have en Levetid paa mere end 100 Aar. Ja, saaledes vilde der vel ogsaa være sagt, da man opførte det Nørrebro og Vesterbro, der i Dag er Byens Slumkvarterer, og som man hidtil har savnet Midler til at faa ændret. Naar vi nu skal lovgive paa dette Omraade, maa vi søge at forhindre, at noget lignende kan siges om 100 Aar om det Byggeri, som foregaar i 1939. Vi maa tænke paa, at ingen af os er i Stand til at vide noget om, hvilke tekniske, hygiejniske og maaske andre Krav der til den Tid bliver stillet ved Opførelsen af Boliger og anden Husbygning. Jeg tror nu heller ikke, at Grundejerinteresserne vil blive gaaet for nær ved Indførelsen af den foreslaaede Tidsbegrænsning.

Da det foreliggende Lovforslag har faaet Tilslutning i Folketinget fra alle fire her i Tinget repræsenterede Partier, vil jeg haabe, at det hurtigt maa kunne gennemføres i dette høje Ting, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Stensballe: Som det fremgaar af Betænkningen og af Lovforslagets anden Behandling i Folketinget, har alle de fire store Partier, der er repræsenteret heri Tinget, sluttet sig til Lovforslaget, efter at det har været underkastet en grundig Udvalgsbehandling, og efter at der er foretaget adskillige meget væsentlige Ændringer i det oprindelig fremsatte Forslag, dels naturligvis under Hensyn til de Synspunkter, der er kommet frem under Behandlingen i Udvalget, men

ogsaa under Hensyn til de mange Henvedelser, som er kommet ude fra, og som har været saa vel motiverede, at man ikke har ment at kunne sidde dem overhørig. Det er jo ganske overordentlig vigtige Spørgsmaal for København, der her lovgives om, og det er meget store økonomiske Problemer, der berøres af Lovforslaget, saa store og saa vigtige, at det under normale Forhold vilde have været ganske naturligt og selvfølgelig, at Lovforslaget ogsaa her i Tinget var blevet henvist til en meget omhyggelig Udvalgsdrøftelse.

Imidlertid er det jo ikke normale Forhold, hvorunder Lovgivningen for Tiden finder Sted, det er Hastværkslovgivning, der foregaar i disse Dage, og jeg føler mig overbevist om, at hvis Lovforslaget ogsaa her i Tinget skulde gennemgaa en grundig Udvalgsbehandling, hvilket jeg i og for sig vilde mene var ganske naturligt, saa vilde der vel næppe være Mulighed for at faa Sagen gennemført i denne Rigsdagssamling. Jeg skal derfor, hvis ikke andre Partier ønsker Udvalg nedsat, afholde mig fra at henstille, at Lovforslaget bliver henvist til Udvalg, og jeg kan gøre det, da jeg mener, at der er foretaget saa store Forbedringer i det oprindelig fremsatte Lovforslag, at vi kan give vor Tilslutning til de store Retningslinier deri. Mit Parti har da ogsaa i Folketinget stemt for det, og jeg kan under de givne Forhold anbefale Lovforslaget til Gennemførelse i dette høje Ting under Hensyn til, at København i højeste Grad trænger til en ny Byggelov, da den nuværende Byggelov er ganske forældet, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet før paaviste det. Tillige er den nuværende Byggelov ganske utilfredsstillende med Henblik paa Hovedstadens Vækst og øvrige Forhold.

Ogsaa jeg vil gerne udtale Ønsket om, at den nye Byggelov, som kommer ud af disse Forhandlinger, maa virke tilfredsstillende for København og tilfredsstillende for dem, der skal bygge i København.

Hendriksen: Fra alle Sider erkendes det, at den nugældende Byggelov, Bygningsloven af 12. April 1889, er antikveret, endda i en saadan Grad, at man med fuld Føje kan hævde, at en gennemgribende Revision er i allerhøjeste Grad paakraevet. At den utilstrækkelige og utilfredsstillende Lovgivning paa Byggeomraadet har en meget stor Del af Skylden for den Kendsgerning, at store Dele af København er udbygget paa en i bebyggelsesmæssig Henseende uforsvarlig Maade, er, som det hedder